

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Εἰς τὸν ἐφευρέτην τοῦ εἰρηνοπολέμου

Α'.

Ἐμπρὸς καὶ ἴσω, ὄχι, ναί· λαγός, μὰ καὶ λειοντάρι,
 Κρύο, φωτιά· ἔς τὸν τόπο, μάρε! μ' ἔλιγ' καὶ μὲ χαντσάρι,
 Μ' εἰρήνη καὶ μὲ πόλεμο, μὲ προ-υποχωρήσεις
 Ἵς τὴν Ἡπειρο ξεκίνησες χωρὶς . . . νὰ τὸ κουνήσης.
 Τοὺς Τούρκους θὰ χαντάκωνες, προτοῦ μᾶς χαντακώσης,
 Ἄλλ' μᾶς ἐξεθέωσες, πρὶν μᾶς ἀποθεώσης!

Β'.

Εἰς τὸν ἴδιον

Κ' ἐνῷ μᾶς ἐθεβαλονες γὰρ τὴν Μακεδονία,
 Ὀλίγο καὶ θὰ χάναμε κι' αὐτὴ τή. . . Γορτυνία.

Γ'.

Εἰς τὸν ἴδιον

ἐφευρόντα καὶ τὰ λάχανα

Μὲ δάφναις θὰ ἰστεφάνωνες τὰ τόσα σου φουσιῶτα,
 Ἄν δάφναις, λάχανα, φωταῖς δὲν τᾶκαμνες σαλάτα.

Δ'.

Εἰς τὸν αὐτὸν

ὡς εἶδος ἐπιμύθιον

Καὶ μέσ' ε' αὐτὴ τῇ λαχανολογίᾳ
 Κ' ἐγὼ ὦ! μὰ τὸν Ἄρην, θεὸ νὰ τᾶχανα
 Ἄν δὲν ἴθυμόμουν μία παροιμία:
 «Κατὰ τὴν κοπριά μας καὶ . . . τὰ λάχανα!»